

HEJ ALLA INDIANKLUBBARE

Indianklubbsnoteringar nr 3 2011

SLUTGNÄLLT PÅ POSTEN

Mitt lilla frustrationsgnäll på Kungliga Postverket, i förra utskicket, resulterade i ett antal omedelbara kommentarer, tips och förslag till åtgärder från intresserade medlemmar (mera än ett dussin!!!). Tack så mycket till er alla för era uppmuntrande tillrop! Åtminstone ett par konkreta saker har nu kommit ut av det hela, men först ytterligare lite av mina egna reflektioner över den uppkomna situationen.

Beträffande Postens regler så är Postverket naturligtvis i sin fulla rätt att sätta upp regelverk för de tjänster de tillhandahåller. Och i det här fallet så är det faktiskt glasklart vad de beslutat, om man letar lite. I deras beskrivning av tjänsten "Föreningsbrev" så säger man att:

"Föreningsbrev kan användas av ideella allmännyttiga föreningar."

Och ska man vara ärlig så är vi inte vad man kallar en "allmännyttig" förening. Vi är bara en "vanlig ideell" förening som samlar en grupp människor med ett gemensamt intresse. (Vilket i och för sig inte är så dåligt!) Sedan kan man ju fråga sig om den person på Posten, som skrev den här rutinen, verkligen hade koll på det finstilla och medvetet avsåg att särskilja olika typer av ideella föreningar, eller ej. Kanske det där "allmännyttiga" kom med bara för att det var ett språkbruk som fanns i hans, eller hennes, huvud? Att begreppen "ideella" och "allmännyttiga" alltså var lite av samma sak...

På ett annat ställe i deras regelverk står det dock en annan sak, där vi definitivt stupar, om Postverket vill driva sin kontroll vidare:

"Föreningsbrev är en tjänst för er som är registrerade med ett organisationsnummer för ideella föreningar hos Skatteverket."

Men det kan man naturligtvis chansa på att ansöka om. Fast då måste man igenom hela den dj-a administrativa rutinen med att bygga upp en regelrätt föreningsorganisation, skapa stadgar som godkänns (ett förslag finns i och för sig redan skrivet sedan långt tillbaka), utse styrelse och ett antal funktionärer, skicka in protokoll från konstituerande möte och senaste årsmötesprotokoll och... ja, jag vet inte vad! Jag blir så trött...

Däremot har jag fått tips om ett litet kryphål i deras regelverk, som man kan prova. På ett ställe står det nämligen att man kan frankera breven med vanliga frimärken, under förutsättning att värdet är minst det som motsvaras av de speciella Föreningsbrevsmärkena. Det står så här:

"Använder du andra inrikesfrimärken så ska portot lägst motsvara föreningsbrevsfrimärkets portokostnad. Föreningsbrev kan även frankeras med frankeringsmaskin."

Det här borde innebära att jag kan gå till tobaksaffären och köpa vanliga 5-kronorsmärken och därmed undgå att utsätta mig för posttjänstemännens ifrågasättande ögon. Dock finns det väl en risk att det finns någon annan nitisk underhuggare, på någon sortering, som slår larm och att frågan kommer upp i efterhand. Men det kunde kanske ändå vara värt ett försök. Om det nu inte är så illvilligt uträknat att Posten helt enkelt inte har några 5-kronors frimärken...!!!

Efter att det föregående skrevs har vidare efterforskningar utförts. Och, jodå, visst finns det 5-kronors frimärken att köpa. Så där får jag be om ursäkt för mina illvilliga misstankar. Och vad mera kan man väl finna, om man letar lite vidare? Jo, att Posten har en nätaffär, där man kan beställa frimärken för hemleverans! Och märkligt nog kan man till och med köpa Föreningsbrevsmärken via tjänsten!!! Så då utgår naturligtvis den misstänksamme från, att man säkert någonstans måste uppge sitt organisationsnummer från Skatteverket för att få köpa - eller?... Så, raskt in på beställningssidan, placera en order på ett par hundra frimärken och trycka på beställningsknappen. Och, si... det funkar!!! Inga frågor, inga krav på organisationsnummer, ingenting! Bara ett "tack för din beställning". Och här har man nu ojat sig och rört upp hela världen, spridit okvädningsord och haft sig - alldeles i onödan. Tack kära gamla Postverket! Och ursäkta... Nu lovar vi er att vi ska fortsätta att skicka brev och inte gå över till Internet!

RESULTAT AV OVANSTÅENDE

Ett par konkreta resultat har kommit ut av den mailväxling som förevarit angående problemen med distributionskostnaden, skrev jag i stycket ovan. Förutom att det till slut alltså löste sig och jag hittade en ny väg att få tillgång till frimärken avsedda för Föreningsbrev, så har ändå funderingarna kring distributionen av tidningen resulterat i ett par ytterligare idéer.

Och det gäller lika mycket formen för hur vi producerar och distribuerar såväl tidningen som all aktuell föreningsinformation. En idé vore att helt slopa distribution av papper och i stället gå över till digital teknik och låta INDIANKLUBBEN enbart finnas på Internet. Men av de synpunkter jag har fått in från flera medlemmar så inser jag att det inte är ett alternativ. Tidningen vill man ha och bläddra i, inte sitta

framför en bildskärm och läsa. Så tidningen kommer även i fortsättningen att tryckas på papper, precis som innan. Däremot tänker jag ifrågasätta det lösblad med information som hittills har gått ut tillsammans med tidningen. Där menar jag att det på sikt kan ersättas av den här informationskanalen via mail. Visserligen går då medlemmar som inte har, eller inte har anmält, någon E-postadress miste om informationen. Men låt oss utvärdera det. Att producera ett sådant informationsblad på papper kostar mellan 300 till 500 kronor för varje upplaga som skickas ut, beroende på antal och utformning. De således insparade 1200 till 2000 kronorna per år motsvarar ungefär tio medlemsintäkter. Nu kommer en sådan ändring visserligen inte att ske omgående. Vi måste ju meddela alla först och höra reaktionerna.

Ett annat uppslag, som skulle kunna leda till att flera upptäckte INDIANKLUBBEN och kanske anslöt sig, kunde vara att öppna ett Facebook-konto där information om verksamheten kunde spridas. Uppslaget kommer från Jack Lindgren, som jag har bett att utveckla det lite vidare.

Om ni vill se hur ett sådant Facebook-konto kan se ut, så kan ni titta på till exempel föreningen "Friends of the Little Bighorn Battlefield". Gå till Internet och prova den här adressen:

<http://www.facebook.com/pages/Friends-of-the-Little-Bighorn-Battlefield/143769472602>

Snyggt, eller hur, va..? Ni får också gärna ha synpunkter på det här. Har ni ännu flera idéer om hur vi säkrar vår ekonomiska framtid så är jag idel öra.

AKTUELLT MEDLEMSANTAL

Efter att nu även månadsskiftet januari / februari har passerats, kan man kanske börja ana vad årets medlemsantal kommer att stanna på. Visserligen vet jag av erfarenhet att några kommer med sina betalningar ännu senare. Men de flesta bör nog ha visat sig nu. Hittills är det **158** som har erlagt avgift. En siffra som, om den står sig, ytterligare försämrar vår ekonomiska situation något. Vi var 176 föregående år. Men en viss kompensation har vi fått genom de som har betalat familjeabonnemang och genom de frikostiga donationer vi har fått. Tack ännu en gång till er för det!

FRÅGESPORT

Nu tar vi på nytt upp idén med att presentera frågor som intresserade kan svara på. Och vi väljer att göra det i det här forumet, som är mycket lättare att hantera än på hemsidan. Och som kanske också är lättare att upptäcka för flera. Tyvärr innebär det dock samtidigt att det endast är de medlemmar, till vilka jag har en E-postadress, som får den här möjligheten.

Tanken är att det här i första hand ska vara som ett skojigt tidsfördriv för er. Ett tidsfördriv där ni ändå samtidigt kan få ett test på era kunskaper om indiansk historia, kultur och personkunskap. Det är alltså egentligen ingen tävling, även om jag gärna ser att ni skickar era svar till mig. För på det viset får jag en indikation på hur många som bryr sig om det här. De rätta svaren får ni sedan i nästföljande informationsmail. De olika omgångarna kommer att ha något olika svårighetsgrad. Vi börjar med vad jag tror är en rätt så tuff omgång. Nästa gång testar vi (vad jag tycker) något lättare frågor.

Frågeomgång 1, 2011.

1. I vilket kulturområde finner vi indianstammen Sarcee ?
2. Följande tre indianstammar - Makah - Kwakiutl - Tillamook - finner vi uppe längs nordvästkusten. Men vilken av dem är det som lever längst söderut ?
3. White Mountain Apache-ledaren Natiotish ledde den 6 juli 1882 en liten krigargrupp som attackerade och dödade fyra indianpolis, bland dem polischefen vid San Carlos-agenturen. Vad hette polischefen ?
4. Kapten Jacob Burleson och femtiotre andra Texas Rangers utkämpade den 25 februari 1839 en strid med comancheindianer vid Brushy Creek (nära nuvarande staden Taylor, Texas). En strid som indianerna till en början gick segrande ur. Men hur gick det för kapten Burleson själv ?
5. Hasinai var en division i en större indiansk konfederation. Vilken konfederation ?

AKTUELLT FRÅN USA

På indianfronten i USA händer naturligtvis hela tiden saker. Några intressanta notiser från tidningen INDIAN COUNTRY TODAY kommer här (utan översättning); Ni hittar tidningen på Internetadressen: <http://indiancountrytodaymedianetwork.com/>:

Today, the United States government at last officially endorsed the U.N. Declaration on the Rights of Indigenous Peoples and joined the international community in recognizing that American Indians and other indigenous peoples have a permanent right to exist as peoples, nations, cultures and societies.

The United States is the last of the four countries that voted against the U.N. Declaration in the U.N. to reverse its position. This endorsement reflects the worldwide acceptance of indigenous peoples and our governments as a permanent part of the world community and the countries where we live. The Declaration is the most significant development in international human rights law in decades. International human rights law now recognizes the rights of indigenous peoples as peoples, including rights of self-determination, property and culture.

By [Steven Newcomb](#) December 31, 2010

On Dec. 16, the leaders of hundreds of American Indian nations were in attendance when President Obama expressed United States “support” for the United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples. The U.S. Department of State issued a 15-page statement later that day that provides a fuller context for interpreting Mr. Obama’s remarks and the U.S.’s position on the Declaration.

Indian country will need to spend considerable time carefully analyzing and discussing the State Department document, and asking the United States for additional clarifications. Only then will we gain a precise understanding of the United States’ position on the Declaration, which, by the way, does not include Indian treaties (The word treaty is mentioned once in the phrase “Northwest treaty tribes”).

On the key points, the United States’ manner of interpreting the Declaration has not improved since Sept. 13, 2007 when the U.S. government initially voted against adopting the Declaration. At that time, under the G. W. Bush State Department, the United States formally entered its position into the record at the United Nations. The Obama administration seems to have largely kept those Bush era positions.

Det är alltså en sak att man har tagit ställning för en FN-deklaration. Det är en annan sak hur man sedan tolkar sitt åtagande. Ändå kan man nog konstatera att president Obama har en vilja att åtminstone se indianerna lite mera än vad hans föregångare har haft.

INTRESSANTA BOKNYHETER

Den här notisen kommer att handla om apacheindianer och framför allt deras ledare. Det har nämligen nu kommit ett flertal nya böcker, samt nyttgåvor av äldre böcker, som beskriver deras liv och leverne. Först och främst tänker jag på en översikt som har titeln:

- **From Cochise to Geronimo; The Chiricahua Apaches 1874 - 1886**, av Edwin R. Sweeney
Utgiven av University of Oklahoma Press, i deras serie: The Civilization of the American Indian. Sweeney, en pensionerad kamrer och amatörhistoriker, men ändå kanske den störste kännaren av chiricahuaapachernas historia, har här gjort en gedigen genomgång av händelserna under de svåra 1870- och 80-talen. Det här är alltså mera en historiebeteckning än en biografi över de ledare som då uppträdde på scenen, alltifrån Cochise, Juh, Loco, Naiche och Geronimo med flera. Det är en tjock volym. 706 sidor! Så här kan ni förvänta er en fullständig genomgång. Inbunden, gediget tryck- och bindningshantverk som vanligt från Oklahoma Press. 24 s/v foton, den mest intressanta bilden, som i de flesta verk påstås föreställa Taza, men som Sweeney fastslår föreställer kapten Crawfords och löjtnant Davis pålitliga spejare Noche. För övrigt inga nyheter. Fyra kartor kompletterar. Omfattande notapparat och bibliografi, samt traditionellt index. Bättre kan inte skriven historia utformas!

- **Victorio; Apache Warrior and Chief**, av Katleen P. Chamberlain
Är den första av de ledarbiografier jag vill flagga för. Ännu en University of Oklahoma Press-utgåva. Den här ingår i deras serie: The Oklahoma Western Biographies. Boken är från 2007, inbunden och med samma gedigna tekniska utförande som föregående. Då det finns mycket lite dokumentation om Victorio, utöver militära noteringar från krigen under senare delen av hans liv, så är det inte oväntat så att hälften av boken ägnas åt att beskriva apachernas situation i allmänhet, samt ett försök att rekonstruera hur hans uppväxt kan ha gått till. Ändå är det här en trovärdig historia och vi har ju tyvärr inte så mycket annat skrivet om denna viktiga ledare. Av rena biografier är det väl endast två böcker som platsar, förutom den här. Det är då: "In The Days Of Victorio; Recollections Of A Warm Springs Apache", av Eve Ball, som egentligen är James Kaywayklas berättelse för henne om hans föräldrars tid med den store ledaren. Och vidare Dan L. Thrapp's biografi från 1974; "Victorio And The Mimbres Apaches", som dock bygger på andrahandsuppgifter. Chamberlains bok omfattar 242 sidor, 4 kartor och 16 bilder, alla välkända sedan tidigare med ett undantag. På sidan 66 ett tämligen sällsynt foto av hövdingen, troligen taget under en tid när han satt i fångenskap. Noterbart också att Victorios syster, Lozen, utpekas på ett välkänt gruppfoto, där Sweeney, i den föregående recenserade boken, påstår att de tre kvinnorna på samma bild är oidentifierade! Man kan undra vem som har rätt! Bibliografi som är skriven i essayform. Traditionellt index.

- **Chief Loco; Apache Peacemaker**, av Bud Shapard
Ännu en bok i University of Oklahoma Press serie The Civilization of the American Indian, handlar om denna närmast okända, ofta ifrågasatta och av flera andra samtida ledare definitivt överskuggade ledare. En ledare som dock är värd all uppmärksamhet för sin vishet och sitt sätt att lotsa sitt folk fram genom en svår tid. Han måste beskrivas som en av de mycket få verkliga fredsvirarna bland de många apacheledarna. Boken är alldeles ny och jag har inte hunnit skaffa den ännu, så det blir ingen egentlig recension. (Men det går att få lite förhandstittar i boken på Amazon.com hemsida). 364 sidor, noter, bibliografi och index i vanlig ordning. 13 bilder, flera av dem som jag inte har sett förut. (Kan alltså ses på Amazon).

Flera böcker om apacheledare i kommande informationsutskick.

DALARNAS INDIANMUSEET ÖPPNAR I NYA LOKALER

Per och Anna Skye håller just nu på att bygga upp en ny, stor lokal för sitt indianmuseum i Dala Husby. Invigning blir den 15 juli 2011. Mera information kommer senare. (Till Per säger vi, att du gärna kan höra av dig om du vill berätta mer om det här).

En idé som slog ner direkt när jag fick veta det här, är att vi borde väl passa på tillfället att ordna ett medlemsmöte där uppe i Lappland... f-låt Dalarna. Om snön har gått bort till dess....

Därmed stänger vi butiken för den här gången. Sätt igång att fundera på frågorna nu, så hörs vi snart igen. Och har ni själva information eller synpunkter ni vill ventilera här så öar ni välkomna. Jag förbehåller mig dock rätten att sålla.

Hälsningar Bertil Thörn